

عنوان مقاله:

سنجش آسیب پذیری و برنامه ریزی راهبردی مدیریت بحران (زلزله) در نواحی روستایی مطالعه ی موردی: شهرستان شهرکرد

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت بحران، دوره 6، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

اصغر نوروزی - استادیار گروه جغرافیا/ دانشگاه پیام نور

مریم فرهادی - کارشناس ارشد جغرافیا

خلاصه مقاله:

انسان از زمان استقرار در روی کره زمین، همواره در معرض تهدیدات محیط قرار داشته است. افزایش قدرت ابزاری و فناوری امروزی وی نیز در ستیز با طبیعت، نه تنها موفقیت کامل به وی نداده، بلکه تنوع بحرانها را نیز افزایش داده است. به هر حال انسان گاهی در اثر وقوع بلایای طبیعی متحمل خسارت فراوانی شده و با بحرانهایی روبرو میگردد. نواحی روستایی نیز به علت ارتباط بیشتر با محیط طبیعی، فقر، شرایط اجتماعی و ... بیشتر در معرض بحرانهای طبیعی قرار دارند و آسیبپذیرترند. نکته مهم در این زمینه چگونگی رویارویی و به عبارت دیگر «مدیریت بحران» است. لذا در تحقیق حاضر پس از سنجش آسیبپذیری کالبدی و اقتصادی اجتماعی، به برنامه ریزی مدیریت بحران زلزله در نواحی روستایی شهرستان شهرکرد پرداخته شده است. نوع تحقیق کاربردی و روش آن توصیفی تحلیلی است. برای جمعآوری اطلاعات مورد نیاز از بررسیهای کتابخانهای و میدانی استفاده شد. در روش میدانی تعداد ۲۶۷ پرسشنامه از خانوارهای ساکن در روستاهای نمونه به روش تصادفی و خوشهای تکمیل گردید. به منظور تعیین راهبرد مورد نظر از روش SWOT و برای آزمون فرضیهها از آزمون T استفاده شده است. نتایج حاصل از آزمون T نشان داد میزان آسیبپذیری اقتصادی اجتماعی نواحی روستایی مذکور در موقع بروز بحران «زیاد» و میزان آسیبپذیری کالبدی فضایی «کمتر از حد متوسط» است. همچنین نتایج ماتریس ارزیابی عوامل داخلی و خارجی امتیاز موزون عوامل داخلی معادل ۲.۳۷ و عوامل خارجی ۲.۵۱ شده است و راهبرد مناسب برنامه ریزی «راهبرد بازنگری» تعیین گردید.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، زلزله، آسیبپذیری، مدل SWOT، شهرستان شهرکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1429697>

